

HỘI NGỘ SAN JOSE

Câu chuyện đã xảy ra khá lâu nên xin được bắt đầu rằng: Ngày xưa, tại làng Xăng Hô Dê có một bộ lạc tên là Phú yên. Dân chúng tại bộ lạc này rất thân thiết với nhau nên họ thường tổ chức những buổi tiệc luân phiên để sum họp, ôn chuyện cũ, nhớ chuyện xưa và tìm lại những người bạn đã bị thất lạc sau khi đất nước bị ngoại bang xâm lăng.

Vào ngày 20 tháng Giêng năm thứ 7 (không nhớ là trước hay sau công nguyên), nhân dịp có một số sứ thần tại các nước khác đến tham dự dạ tiệc tất niên năm Bính Tuất do Hội Ái Hữu Phú Yên khoản đãi, bộ lạc Phú Yên cũng tổ chức một buổi họp mặt tại tư dinh của Phó trưởng làng Nguyễn Văn Hùng.

Tọa lạc trong khu gia cư mới phát triển, lâu đài của Phó làng Hùng nhìn khang trang và sạch sẽ, dù rằng chủ nhân thực sự của tòa lâu đài này là Quận chúa Vân vắng mặt vì phải lo việc làng nước thay thế cho chồng. Mọi người mang rất nhiều những món ăn ngon đến để thưởng thức, đặc biệt là để chiêu đãi những sứ thần của các quốc gia và bộ lạc từ các nơi đến viếng thăm, như phái đoàn miền Nam Cali gồm có:

Công chúa Trần Thị Tâm (nhân vật trong chuyện Tấm Cám)

Quận chúa Đặng thị Lệ Hà, và

Hoàng tử Thái Vân (con của Quốc vương Thái Thận).

Vương quốc San Diego cử 2 sứ thần là:

Công chúa Nguyễn Thị Kim Quy và

Công chúa Trương Phương Vân.

Đại diện vương quốc Arizona là Đại sứ *Trần Câu,*

Và đại diện của Thành phố Seattle là Công nương *Tôn Nữ Thanh.*

Đặc biệt Tòa Bạch Cung cử Hoàng thân Lữ Đức Kỳ đại diện cho Tổng thống Mỹ quốc.

Chưa bao giờ làng Xăng Hô Dê lại có dịp đón tiếp một phái đoàn đặc sứ và khâm sai hùng hậu như lần này, trong đó mọi người đều tay bắt mặt mừng, tung hô vạn tuế và chúc mừng nhau

được “phúc như Đông hải, thọ tựa Nam sơn!” Những người thân nhau hơn thì dùng ngôn ngữ giang hồ để chào nhau; chẳng hạn như Hoàng thân Thái Vân, sau hơn 40 năm gặp lại Ký giả Phạm Đức Hiền mừng rỡ la lên rằng “ĐM, tao đâu có biết mày ở Xăng Hô Dê đâu!”

Tất cả các quan khách và sứ thần đều phải để giày dép ở ngoài theo nguyên tắc “nhập gia tùy tục” nên người ta thấy có một vài người mang vớ rách. (trong đó có cả Ký giả của đài truyền hình SBTN, về nhà bị bà xã cắn nhằn, nói rằng “anh làm em mất mặt quá trời!” ☹)

Mở đầu buổi gặp mặt, Phó làng Hùng, người được mô tả là đẹp trai nhất bộ lạc, đã chào mừng quan khách, anh nói rằng, anh vui mừng (đến xanh mặt) được đón tiếp quý khách và các sứ thần tại lâu đài của anh, hy vọng quan khách sẽ vui vẻ thưởng thức những món ăn vô cùng khoái khẩu, dù rằng đêm hôm trước mọi người đã được Công tước David Nguyễn Lực, Hội Trưởng Hội Ái Hữu Phú Yên, mở dạ tiệc khoản đãi tại Hoàng cung Dynasty.

Trước khi nhập tiệc, mọi người đã được mời ra trước lâu đài của Làng Phó để chụp hình kỷ niệm. Hàng chục phóng viên thi nhau bấm bấm, chụp chụp, đèn chớp lia lịa, làm cho nhiều người chóa mắt, cười đến méo miệng.

Như thường lệ, Trưởng làng Phạm Hoàng, đại diện cho Thái phi Vương Hạnh, công bố lý do của buổi gặp mặt. Mỗi ưu tư hiện nay của Trưởng làng là đặt tên chính thức cho làng này. Sau cuộc bàn thảo, tất cả dân làng và các sứ thần đã đồng ý lấy tên là “Nhóm Thân Hữu Cựu Học Sinh Liên Trường Phú Yên”. Thế là từ nay làng có cái tên chính thức dài thòng để gọi, nhưng không biết Trưởng làng có nhớ nổi để tường trình tại các hội nghị quốc tế hay không. Trưởng làng cũng đã nhắc nhở về việc triệu tập Đại Hội Cựu Học Sinh Phú Yên trên toàn thế giới, ra tờ Đặc San Nguyễn Huệ, và lễ đón tiếp Quốc vương Nguyễn Đức Giang đang sống lưu vong tại Đan Mạch sắp sửa thực hiện một chuyến công du đến các nước chư hầu vào mùa Hè năm nay, trong đó có cả làng Xăng Hô Dê. Công tước Nguyễn Lực hứa sẽ mở yến tiệc khoản đãi phái đoàn của quốc vương.

Đặc biệt trong cuộc gặp mặt lần này, dân làng được nghe lời phát biểu của “Người Xăng Hô Dê Thâm Lặng” là Tộc trưởng Nguyễn Khoa Đăng. Thầy Đăng nói rằng, càng ngày thầy càng thấy mình trẻ trung hơn, nên muốn được bình đẳng với học trò của mình, nhưng Tráng đình

Đăng Duy Nhượng, với giọng sắc mùi Bắc Kỳ nói rằng, không thể được, “nhất tự vi sư, bán tự vi sư.” Anh lý luận rằng không biết thế hệ sau này ra sao, chứ thế hệ thập niên 1960 quyết tôn sư trọng đạo, cho dù ở Việt nam hay ở Mỹ, ngay cả sau khi lên thiên đàng thì thầy vẫn được gọi là “Sư tử” trong khi học trò chỉ được gọi là “Đê tử”.

Như thường lệ, Tể tướng Lê Ngọc Thiều có vài lời nhắn nhủ đến các hậu bối. Tể tướng Thiều lúc nào cũng xứng đáng là một cố vấn tối thượng của làng. Mọi nan đề đều được thầy giải quyết một cách ổn thỏa. Tuy tuổi hạc đã cao, nhưng trông thầy vẫn còn khỏe mạnh, nhờ

thực đơn hàng ngày do đích thân Sư mẫu chọn lựa và tự tay nấu nướng. Hầu như tất cả dân làng tại Xăng Hô Đê đều được thưởng thức tài nghệ nấu nướng của sư mẫu qua những món ăn tuyệt hảo không dầu mỡ và bột ngọt.

Tiếp theo đó là các sứ thần và đại diện của các vương quốc trình ủy nhiệm thư và phát biểu cảm tưởng.

Không kể những người từng đứng trước khán giả và công chúng như Hoàng thân Lữ Đức Kỳ và Công chúa Trần thị Tâm, người ta thấy những người lần đầu tiên lên diễn đàn là Đại sứ Trần Câu, người từng vượt biên và sống tại Phi Luật Tân trong 4 năm, trước khi bị trả về nước, và mới đây anh mới được qua Mỹ định cư theo diện xét lại. Anh Câu nói rằng, anh tưởng muôn đời không bao giờ gặp lại những người thân yêu sau bao nhiêu năm xa cách, và được ở trong khung cảnh âm cúng như ngày hôm nay. Lời nói của anh đã làm cho nhiều người xúc động muốn rơi lệ. Đêm hôm trước anh cũng đã tặng một bài thơ cho thực khách tại yến tiệc ở Hoàng cung Dynasty.

Tiếp đến là lời chào hỏi của Công chúa Đặng thị Lệ Hà, người mới từ Việt nam sang đây độ vài năm nay nhưng cũng rán lặn lội đường xa đến thăm những người bạn cũ. Phải được sự cổ võ của rất nhiều người công chúa Hà mới có thể nói được những lời bên trên.

Người e lệ không kém đó là công nương Trương Phương Vân, người mà Công tước Nguyễn Lực mô tả là ngày xưa khi còn đi học anh chỉ dám từ xa đứng nhìn lên chứ chưa bao giờ có cơ hội được nhìn vào cặp mắt nhưng, lúc nào cũng bị che bên trong mái tóc dài và luôn nhìn xuống đất mỗi khi ôm chiếc cặp từ nhà

đến trường, rồi từ trường trở về nhà, vì anh cảm thấy cô quá cao không thể nào với tới, dù trên thực tế anh cao hơn nhiều so với công chúa. Công chúa Trương Phương Vân cho biết cô lặn lội từ xa đến đây là để “chia sẻ” những nhọc nhằn với Công tước Nguyễn Lực trong việc tổ chức yến tiệc tại Hoàng cung Dynasty.

Người đáng khích lệ nhất là Công chúa Kim Quy, một trong những bông hoa nổi tiếng của Tuy Hòa thuở xa xưa. Chắc mọi người còn nhớ có nhiều chàng hiệp sĩ si tình láng vãng trước quán ăn Thừa Thiên bị phụ hoàng của cô cầm chổi đuổi chạy có cờ. Vì sang trở nên hiện nay công chúa đang phải vất vả lập lại cuộc sống từ ban đầu tại nơi đất lạ quê người. Dù bận rộn, nhưng mỗi lần làng Xăng Hô Đê có hội hè về Phú yên là công chúa đều bỏ công việc làm tại Santa Anna để lên chung vui với các bạn cũ. Được sự khích lệ của dân làng và được sự bảo vệ Hoàng thân Lữ Đức Kỳ, công chúa Kim Quy cũng rán lên diễn đàn tỏ vài lời tâm sự với mọi người. Mọi người đều đồng ý nhân vật đáng được tôn dương nhất là Công chúa Kim Quy.

Hoàng tử Thái Vân, một người hùng trong chiến tranh Việt nam cũng đã rán lặn lội từ Xăng Ta A Na đến thăm làng Xăng Hô Đê. Hoàng tử Thái Vân khi còn đi học, thường quậy phá khỏi chê, chuyên đi đánh lộn, đã từng thách đấu với cố Thái tử Trịnh Ngọc Phương (ngày xưa thường gọi là “Thằng Sùn”), con của quốc vương Trịnh Trọng, một trong những hoàng tộc Nam Kỳ đầu tiên đến định cư tại Tuy Hòa. Thái tử Phương đã bị tử trận trong khoảng thời gian Tết Mậu Thân, còn Hoàng tử Thái Vân thì bị đạn vào đầu,

may mắn là vẫn còn giữ mạng sống đến bây giờ. Tuy có nhiều nếp nhăn, nhưng Hoàng tử Thái Vân trông vẫn còn khỏe mạnh, ăn nói lưu loát và tỏ ra chững chạc, đứng đắn hơn nhiều so với thời kỳ còn đến trường mà có đôi khi không cần mang theo sách vở. Thái tử Vân cho biết lần này lên Xăng Hô Dê là để đặc biệt thăm Thầy cô Thiều.

Một trong những nhân vật quan trọng nhất của buổi họp làng là Công chúa Tấm. Nhân tiện đây tôi xin mở một đầu ngoặc để mô tả lại buổi hội ngộ đầu tiên giữa tôi và công chúa sau gần 40 năm xa cách. Hôm chiều đãi yến tiệc tại Hoàng cung Dynasty, lúc tôi đang hướng dẫn quan khách vào bàn tiệc thì bỗng nghe có người gọi tên, liền nhìn người đó, và sau khi thấy một cô gái còn rất trẻ thì tôi liền tự nhủ thầm là không biết cô bé này là ai mà lại dám gọi tên mình một cách xách mé như vậy. Tôi trở mắt ra nhìn mãi vẫn không thể nào biết đó là ai, thì cô gái nói rằng, bộ không nhớ hả, Cái Tấm đây nè! Đến lúc bấy giờ tôi mới biết đó là người bạn rất lâu năm của mình.

Trước đó qua email và điện thoại, tôi có mời công chúa đến tham dự yến tiệc, nhưng vào giây phút chót công chúa nói rằng vì phải tham dự hôn lễ nên không thể đến được, nên không hề nghĩ là cô sẽ rời gót ngọc đến viếng thăm những người bạn cách xa nhau hàng chục năm trời. Khởi cần mô tả chắc quý vị biết là cô công chúa này trẻ đẹp đến mức độ nào. Bà xã tôi còn đọc vanh vách tên của những bộ đồ mà cô diện trong các buổi họp mặt. Công chúa Tấm nói rằng, cô rất vui được gặp lại thầy cũ và bạn xưa, đồng thời chia sẻ một số kinh nghiệm cho dân làng về sinh hoạt tại các cộng đồng vì cô là người rất năng nổ, và từng là Hội trưởng Hội Ái hữu Nha trang ở miền nam California. Ái nữ của Công chúa Tấm là Quận chúa Dina Nguyễn Hoàng Linh vừa đắc cử Nghị viên Hội đồng thành phố Garden Grove.

Nhân vật quan trọng nhất của buổi họp mặt hôm nay là Hoàng thân Lữ Đức Kỳ, người từng chuẩn bị cho chuyến viếng thăm này từ lâu. Là đại sứ lưu động của tòa Bạch Cung, Hoàng thân Kỳ từng tham dự các cuộc hội thảo từ đông sang tây, tham gia vào rất nhiều tổ chức chính trị và xã hội. Sự đón tiếp Hoàng thân Kỳ là một niềm vinh dự đối với dân làng Xăng Hô Dê. Tuy Hoàng thân Kỳ có vẻ hơi “quây” trên email, nhưng ngoài đời thấy anh có vẻ hơi keep a low profile, chính vì vậy mà lần đầu tiên gặp tôi anh hỏi “bộ nhìn thấy thất vọng lắm hả?” Anh Kỳ chính là tác giả của bài thơ “Đi Về” mà tôi đã bình luận. Hình bên là Hoàng thân Lữ Đức Kỳ đang hát bài “con cá nó sống vì nước...Soda!”

Trong buổi họp mặt lần này người ta thấy có cả Pháp Sư Phạm Tiên, người cho biết thông thạo rất nhiều ngoại ngữ kể cả tiếng Anh, tiếng Mỹ và tiếng Đức. Pháp sư Phạm Tiên có biệt tài coi tướng số, đặc biệt là đoán cho phụ nữ. Nhân dịp này Pháp sư cũng đã đoán tướng số cho một số các công chúa và quận chúa, được các mệnh phụ phu nhân nhiệt liệt tán thưởng, nhưng rất tiếc hội nghị không có đủ thì giờ để Pháp sư coi chỉ tay và chỉ chân cho các bà các cô.

Theo đề nghị của Thái phi Vương Hạnh (Hình trên là bà đang ra chỉ thị cho ông!), mọi người đã bàn thảo về việc thành lập quỹ tương tế. Theo lời trưởng làng thì Nhóm Thân Hữu Cựu Học Sinh Liên Trường Phú Yên cần có tài chánh để chi cho những công việc có tính cách xã hội, như hội viên, hoặc thân nhân, chẳng may có mệnh hệ gì thì còn có một món tiền để mua nhang đèn, dâng cáo phó hoặc chia buồn cho những người ra đi. Mọi người đề nghị là các hội viên đóng tiền niên liễm cho mỗi cá nhân là 10 đồng, còn những ai có cặp có đôi thì đóng 20 đồng (Bà xã tôi nói rằng, việc này hơi bất công, vì những người có gia đình thường phải chi tiêu nhiều hơn người độc thân; vả lại những người độc thân thường đi sớm hơn những người có gia đình, vì không ai take care!) Ban đầu thì Hoàng tử Thái Vân phản đối, nói rằng việc thu quỹ này rất phức tạp, vì theo kinh nghiệm của anh, sẽ có nhiều người phàn nàn, chẳng hạn như những người ở nơi xa xôi

như Việt nam, nói rằng họ cũng là hội viên, nhưng tại sao gia đình của họ có người đi phiêu diêu miền cực lạc lại không thấy ai ngó ngang gì đến.

Tuy nhiên sau các cuộc tranh luận, mọi người đều đồng ý là thành lập một quỹ tạm để sử dụng trong những trường hợp cần đến, đồng thời bầu Công chúa Nguyễn Thị Hằng làm Tổng Trưởng Tài Chánh. Người đầu tiên rút ra tờ 20 đồng để nộp vào quỹ lại là Hoàng tử Thái

Vân (dù tráng đình Đặng Nhượng kiên quyết không nhận); tiếp theo đó, mọi người đều hăng hái đóng góp đến nỗi công chúa Hằng mỗi cả tay vừa viết tên vừa đếm. Tổng kết lần thu đầu tiên là 420 đồng, trong đó có 100 đồng quyên góp của Hội Trưởng Hội Ái Hữu Phú Yên. (Xin mọi người vỗ tay hoan hô!)

Trong lúc nằm trên giường bệnh tôi liền gọi điện thoại cho Công tước Nguyễn Lạc nói rằng, nếu tôi có ra đi thì làm ơn nói với Trưởng làng hãy giao tiền cho bà xã tôi để bà nuôi con chứ đừng đăng báo đăng biếu làm gì cho phí của giờ!

(Cảm ơn anh Nhượng đã proofread cho câu chuyện thần tiên này.)

San Jose Feb. 13, 07.
Phạm Đức Hiền